

Bert Vuijsje

Hij was hoofdredacteur van *HP/De Tijd* en adjunct-hoofdredacteur van *de Volkskrant*. Maar schrijven over jazz bleef altijd zijn grote passie. Bert Vuijsje schreef in januari 1992 zijn eerste column *Bebop Business* en in deze *Jazzism* zijn allerlaatste. "Ik heb 217 keer in alle vrijheid mijn mening mogen geven en vind dat een groot voorrecht."

Wat was jouw reactie toen je hoorde dat dit je laatste column is?

"Als je 29 jaar ononderbroken een rubriek hebt gehad, komt zo'n mededeling op een onverwacht moment, maar ik was niet geschokt of verbaasd. Er is niemand die het zo belangrijk vindt dat ook jongeren over jazz gaan schrijven als ik. Ik blijf zelf trouwens voor *Jazzism* twee of drie keer per jaar een jazzportret schrijven."

Misschien is het leuk om van die 217 columns een boekwerk te maken.

"Dat zou ik best willen, maar jazzboeken op de markt brengen is zeker anno nu geen eenvoudige zaak. Ik heb in de loop van de jaren twee keer een bundel met jazzinterviews samengesteld: *De nieuwe jazz* uit 1978 en *Jazzportretten* uit 1983. Ik wil nu graag een bundel van de jazzportretten die ik de laatste decennia heb geschreven. Ook over oudere muzikanten zoals Armstrong, Ellington en Johnny Hodges. Maar daar heb ik nog geen uitgever voor gevonden, laat staan voor mijn columns."

Is jazz veel veranderd in 29 jaar 'Bebop Business'?

"Jazzmuzikanten van nu moeten spelen in de schaduw van dode reuzen. Zo voelen ze dat zelf ook vaak. Wat moet je in de huidige levende muziekpraktijk daarmee beginnen? Ik onderscheid drie manieren: de dwarsige herinterpretatie, de poging tot puur kopiëren en het spelen op je eigen manier met vol besef en respect voor de traditie. Inmiddels is er een generatie van veertigers en vijftigers die op een zeer verdienstelijke manier met jazz bezig is."

Cor Oliemeulen

Foto: Mirre Sloots